RĂTĂCIȚII...

NOTE critice

Orice împlinire în viață încumbă muncă, pasiune, onestitate, spirit de sacrificiu. Aceste atribute sînt caracteristice majorității tinerilor din patria noastră, tuturor celor care zi de zi își aduc din plin și fără menajamente contribuția la făurirea unei vieți fericite.

Tineretului de astăzi îi sînt puse la dispoziție variate și eficiente posibilități de a munci, învăța și distra. Din păcate, însă, mai întîlnim pe ici, pe colo, și tineri fără nici un căpătîi.

Cu cîteva zile în urmă, am avut prilejul să stau de vorbă cu un om al legii — lt. col. Morun, care ancheteză faptele reprobabile, tîlhăriile comise de cîteva grupuri de tineri gălățeni.

Cele cîteva nopți nedormite își puseseră puternic amprenta pe fața acestui ofițer, ce cu durere și regret îmi relata „bravurile" derbedeilor pe care îi anchetase. Stupoarea și revolta au fost sentimentele pe care le-am încercat la auzul faptelor comise de tinerii și tinerele cu „pitorești" porecle: Nicu Belmondo zis Nicu Boxeru, zis Nicu Melaezu (cu numele adevărat N. Virtosu), Gică Manglău, Titi Grasu, Nelu Grasu, Ani Blonda, Nuțy Bucureșteanca, Angela Ieșeanca, Frizerița, Coca Blonda.

Ei bine, de aceste figuri descompuse, tîlhari și prostituate notorii, sînt legate și numele a trei cunoscuți fotbaliști de la Politehnica și Oțelul Galați. TREI TINERI DE PE ALTE MELEAGURI, veniți în chip de salvatori ai fotbalului gălățean, cărora li s-a acordat încrederea, cărora li s-au asigurat condiții excelente de viață.

Care este culpa acestor fotbaliști? Din probele existente la dosar — și după cum au recunoscut ei înșiși — reiese că Ionel Dumbreanu și Traian Ionescu au pus apartamentele în care locuiau la dispoziția indivizilor și femeilor mai sus-amintiți. Desfrîul și orgiile cu elemente dubioase (fără participarea lor) erau frecvente. În afară de aceasta, cei doi, împreună cu Eugen Bucur (de la Politehnica) întrețineau relații amoroase cu aceste femei fără căpătîi (una a fost „cazată" chiar în căminul studențesc, unde locuia Bucur).

Din fericire, Dumbreanu, Ionescu și Bucur nu sînt implicați în actele de tîlhărie (spargeri, violuri organizate etc.) comise de cei arestați, singura lor culpă fiind ușurința cu care au acceptat compania și relațiile cu niște femei dubioase, decăzute moral. Evident, cazul dă naștere la niște întrebări: ce se întîmplă dacă Inspectoratul de miliție nu descoperea la timp bandele de răufăcători; de ce colectivele din care fac parte cei trei fotbaliști nu au vegheat mai îndeaproape, barînd încă din față drumul periculos al decăderii pe care apucaseră, inconștienți, cei trei rătăciți?

În timpul anchetei, Dumbreanu, Bucur, Tr. Ionescu și-au dat perfect de bine seama de mocirla în care se cufundau.

Să fi fost, într-adevăr, sincer regretul care îl încercau?

T. SIRIOPOL,
coresp.

FOTBALIȘTII ROMÂNI ÎN FAȚA PODIȘULUI MEXICAN

Interviu cu dr. ION DRĂGAN — directorul Centrului de medicină sportivă

Pregătirea echipei naționale de fotbal pentru turneul final din Mexic constituie o problemă ce se cuvine abordată din diferite incidențe. Un campionat mondial (durată 3 săptămîni; jocuri ultimative spațiate de 2—4 zile; minim 3, maxim 6 partide) este, în fond, o confruntare pe plan atletic, tactic și psihic. Între cuantumul acestor 3 factori se dă bătălia. Ameliorarea lor, demonstrabilă într-un interval aproximativ scurt, devine scopul pregătirilor speciale. Nivelul tehnic este subînțeles, dar în planul său nu se pot obține evoluții notabile în cîteva luni, fără să mai vorbim că fotbaliștii maturi (prin vîrstă) nu mai adaugă decît foarte puțin în această direcție, chiar dacă se străduiesc îndelung.

Limitatele considerații de mai sus au o tradițională valabilitate la fiecare ediție a C.M. Dar cea de anul viitor e particularizată: PESTE MENȚIUNILE FĂCUTE APARE COMPLEXUL ACLIMATIZĂRII LA DIFERENȚA DE FUS ORAR ȘI MAI ALES LA CONDIȚIILE DE ALTITUDINE, CARACTERIZATE PRIN SCĂDEREA PRESIUNII PARȚIALE A OXIGENULUI (HIPOBARISM).

Iată datele generale, OBLIGATORIU DE INVENTARIAT ȘI DE ASIMILAT ÎN CONCEPȚIA DE PREGĂTIRE A ECHIPEI NAȚIONALE.

De la ele trebuie pornit, funcția lor de idei directoare fiind recunoscută pretutindeni. Au mai rămas circa 5 luni pînă la deschiderea campionatului mondial. E dificil, desigur, dar este obligatoriu ca TIMP DE 21 DE SĂPTĂMÎNI TRICOLORII SĂ URMEZE UN TRASEU DE ACTIVITATE DIVERSĂ, CU REPERCUSIUNI OPTIME ASUPRA CAPACITĂȚII LOR ȘI A ECHIPEI. Structura pregătirii lor trebuie atent chibzuită și fără să abordăm concretul ei, ne-am gîndit să deschidem coloanele ziarului unor dezbateri de principiu, realizate cu ajutorul unor participanți avizați.

Inițiul nostru interlocutor este tov. dr. ION DRĂGAN, directorul Centrului de medicină sportivă:

— Problema aclimatizării la condițiile Mexicului este din nou în actualitate. De astă dată pentru fotbal. Să ne reamintim aspectele generale valabile ale procesului biologic de adaptare, menționînd dacă specificitatea fotbalului este sau nu de natură să modifice tabloul cunoscut după experiența olimpicilor?

— Am participat la două dezbateri pe tema de mai sus: în biroul federal și în biroul CNEFS. Am afirmat cu acest prilej un punct de vedere strict medical, susținînd necesitatea unei activități de pregătire riguros științifice, pornită de la date obiective și dezvoltată numai pe criterii ferme. Noi medicii nu avem dreptul să ne lăsăm influențați de elemente situate în afara parametrilor biologici, să ținem cont de obligații, contracte, dezideratele subiective etc. E o atitudine pe care mi-am apropiat-o de la dr. Miron Georgescu, ca singura ce poate să ne ferească de erori. Am susținut că adaptarea e un fenomen unic, deoarece organismul uman are unicitatea lui, indiferent că sportivii sînt fotbaliști, alergători de fond, canoiști etc. Am observat însă că în biroul federal și în biroul CNEFS există tendința să se raționeze despre fotbal ca despre ceva aparte. E o greșeală.

— Ținînd cont de faptul că aclimatizarea e dependentă de reactivitatea fiecărui individ, precum și de obligativitatea ca în aceste cinci luni să se realizeze o ridicată capacitate de joc a fotbaliștilor și a echipei noastre, dar nu manifeste în condiții obișnuite ci în climat de altitudine, vă propunem să ne oferiți viziunea medicului despre cel mai corect plan de pregătire.

— Pe scurt, s-ar impune o pregătire generală temeinică, ca fundal al unei viitoare mari capacități de efort. Apoi, o etapă de lucru la altitudine, necesară obținerii unor modificări fiziologice și biochimice specifice, incipiente (ulterior amplificate și consolidate), dar obligatorii mai ales pentru testarea fiecărui om, pentru cunoașterea evoluției adaptării și randamentului. E posibil ca un jucător să se comporte la altitudine cu 10% mai slab decît în condiții de șes, iar, un altul să se dovedească mai util, mai integrabil, decît concurentul de pe același post. O atare verificare conduce și la alte descoperiri cu repercusiuni practice stabilind, de pildă, în ce zi după sosirea în Mexic, fotbalistul X sau Y va putea reintra în regimul de antrenament anterior. Și eu și doctorul Cherebețiu, care a lucrat timp de 4 ani în Mexic, ne-am exprimat rezerve asupra utilității proiectatului turneu. El va stînjeni și realizarea acelei obligatorii pregătiri de bază (timpul afectat îmi pare net insuficient) și nu va rezolva nimic din imperativele amintite în legătură cu adaptarea și cunoașterea comportărilor individuale. Corect, din punct de vedere științific, ar fi fost ca după o perioadă de susținut antrenament în țară, fotbaliștii noștri să continue pregătirile undeva la altitudine, într-o țară caldă.

— Cît de importante vi se par aspectele dezbătute mai sus pentru evoluția și comportarea efectivă a echipei României în timpul turneului final?

— Am reflectat la scara valorii celor 16 calificate și la eventualele noastre prerogative. Cred că afirmarea echipei române va depinde, în măsură decisivă, de cuantumul pregătirii fizice și de calitatea aclimatizării. Cu aceste atuuri, proeminente dacă vor fi cultivate corect, ar fi posibil să depășim adversari mai bine apreciați decît noi.

— Precum se observă, planul real comunicat de tehnicienii lotului începe cu un turneu în America de Sud. El se situează la distanță de opiniile dv. Zarurile fiind astfel aruncate vă rugăm să ne spuneți ce considerați că rămîne de făcut în circumstanțele oficializate?

— Două săptămîni de antrenament la munte, pentru preaclimatizare, înainte de ajungerea în Mexic (la Piatra Arsă sau Font Romeu) și minim trei săptămîni de acomodare în țara organizatoare (să ne amintim de eșecul canotorilor la Olimpiadă — datorat faptului că au ajuns în Mexic numai cu 17 zile înainte de concurs). Repet, în încheiere, că afirmațiile mele decurg strict din rezultatele studiilor și experienței realizate, la noi și în alte țări, cu prilejul pregătirilor preolimpice și că ele pot facilita enorm pregătirea fotbaliștilor în cazul cînd vor fi cercetate. De asemenea, în cazul nostru, ar fi logic să se beneficieze de excelenta experiență a dr. Gabriel Cherebețiu. Din păcate aud că nu va fi cooptat în „statul major" al pregătirilor decît mult mai tîrziu și atunci cu titlul bizar și nemedical de „specialist în probleme mexicane", probabil în sens de om cu relații.

Remus BOGDAN

DINAMO BUCUREȘTI VA RELUA PREGĂTIRILE DUPĂ 8 IANUARIE

Jucătorii clubului Dinamo București se vor întoarce la club (mai puțin jucătorii de la lot) — după 24 de zile de concediu — pe data de 8 ianuarie, pentru reluarea pregătirilor. La 16 ianuarie dinamoviștii vor pleca într-o stațiune de munte, (Călimănești sau Predeal), pentru o perioadă de 17—18 zile.

...iar Rapidul la 5 ianuarie

După ședința de analiză din 15 decembrie, cînd s-a apreciat ca mulțumitoare comportarea din tur a echipei Rapid, feroviarii au luat vacanță pînă la 5 ianuarie 1970.

Năsturescu și Greavu au plecat, pentru tratament, în stațiunile balneare „1 Mai" și Herculane.

Între 12 și 27 ianuarie se preconizează ca rapidiștii să înceapă pregătirile la Predeal.

Colocviul pe teme fotbalistice de la Novi Sad

După cum am mai anunțat, Federația iugoslavă de fotbal a organizat săptămîna trecută, la Novi Sad, un colocviu pe teme fotbalistice. La colocviu a luat parte și antrenorul Titus Ozon, care, la înapoierea în țară, ne-a făcut o vizită la redacție și ne-a relatat amănunte despre această importantă întîlnire a specialiștilor cu balonul rotund.

Fără să mai aștepte vreo întrebare, cu verva-i cunoscută, Titus Ozon a început discuția:

— La amabila invitație a Federației de specialitate din țara vecină, au răspuns prezent o serie de nume sonore ale lumii fotbalului. Voi aminti cîteva: **Kacialin** — antrenorul principal al reprezentativei Uniunii Sovietice, **Adnildo Chirol** — secund la clubul Botafogo — Brazilia, **Metin** (Turcia), **Polihroniu** — secundul lui Bobek (Olimpiakos — Grecia) — fiind conducătorul unei delegații de 8 antrenori greci.

Țara gazdă a fost reprezentată de un grup numeros de specialiști, unii veniți din străinătate de la cluburile unde activează. În fruntea grupului s-au găsit antrenorul federal **R. Mitici, M. Milanici** — director tehnic la Partizan Belgrad și **Boșkov** — director tehnic la Vojvodina Novi Sad.

— Ce probleme au fost dezbătute?

În cele trei zile, cît a durat colocviul, au fost discutate mai multe teme, deosebit de importante, pe baza unor referate expuse de specialiști iugoslavi. Iată referatele prezentate: **„Instruirea copiilor și juniorilor; selecția, metode și mijloace"** (de M. Milanici), **„Influența pregătirii asupra formei jucătorului într-un sezon"** (M. Gavrijelici), **„Psihologia fotbalistică profesională în faza de pregătire și selecționare a echipei"** (prof. N. Sabiencelo). În ultima zi, D. Nencovici (adjunctul lui Mitici) a expus, într-o sală, lecția **„Folosirea sălii în timp de iarnă"**.

— Deci, n-a fost o simplă plimbare...

— Nici vorbă **de așa ceva.** M-a impresionat, în special faptul că majoritatea antrenorilor sînt proveniți din foști jucători, atît cei din Iugoslavia, cît și din celelalte țări. În tot timpul ne-am bucurat de o deosebită atenție din partea organizatorilor. Personal, **sînt satisfăcut pentru că am avut prilejul să mă reîntîlnesc cu foști adversari de pe dreptunghiul gazonat, care astăzi sînt antrenori,** ca de exemplu Mitici, Boșkov, Metin, Polihroniu și Petakovici. **Cu ei am petrecut multe ore, făcînd, astfel, un util schimb de experiență.** De asemenea, am aflat unele noutăți în ceea ce privește metodele de pregătire a jucătorilor și, în același timp, mi-au fost confirmate unele păreri ce le aveam despre pregătirea, selecția și alcătuirea unei echipe.

Înainte de a încheia discuția despre colocviul de la Novi Sad, Titus Ozon a ținut să adauge:

— Într-o discuție avută cu Mitici, i-am propus să fie organizată o dublă întîlnire, în primăvară, la București și la Belgrad, între „veteranii" internaționali români și iugoslavi. Dar la perfectarea acestor partide avem nevoie și de asentimentul Federației române de fotbal...

— Sperăm că-l veți obține, cît mai curînd...

P. VINTILĂ

PROIECTELE STEAGULUI ROȘU

Și Steagul roșu se află în vacanță. Cu toții — jucători, antrenori, medic — au luat vacanță pentru perioada 14.XII-5.I.1970, dar, mai mult ca sigur, cu toții se gîndesc, încă de pe acum, la reluarea antrenamentelor și a pregătirii pentru retur. În perioada 15—29 ianuarie, Steagul roșu își va muta „cartierul general" la Poiana Brașov, unde, timp de 2 săptămîni, stegarii se vor pregăti în condiții de „altitudine"!

Există, deocamdată în stadiu de proiect, o variantă cu efectuarea unui turneu în străinătate (probabil în Grecia și Turcia), dar deocamdată, ni se spune, nu este nimic perfectat.

CONDIȚII OPTIME DE PREGĂTIRE LA F. C. ARGEȘ

La o săptămînă după încheierea turului campionatului, jucătorii de la F. C. Argeș au luat o binemeritată vacanță pe perioada 14 decembrie — 8 ianuarie 1970. O parte dintre fotbaliștii de la F.C. Argeș au plecat la băi pentru o mai bună refacere și pentru tratamentul unor leziuni mai vechi, majoritatea lotului fiind, însă, în concediu, „acasă". Pregătirile vor începe (ca de altfel la toate echipele divizionare) cu un riguros control medical, după care, se pare, că pregătirea propriu-zisă se va efectua în întregime la Pitești, unde ni se spune, există acum excelente condiții pentru aceasta.

CONSTELAȚIA MEXICANĂ

12. PERU: Urmașii incașilor sînt adepții jocului ofensiv

● DIDI — FĂURARUL SUCCESULUI PERUVIAN
● „STELELE" ECHIPEI: LEON, SOTIL ȘI BYLON
● SPIRITUL DE ECHIPĂ ȘI CONDIȚIA FIZICĂ — OBIECTIVE PRINCIPALE ÎN PREGĂTIRILE PENTRU MEXIC

Aripa stîngă a peruvienilor, Ramirez (în alb) a pecetluit soarta argentinienilor marcînd golul victoriei (2—1) în prima manșă a întîlnirilor cu favoriții grupei

Printre marile surprize ale preliminariilor campionatului mondial se numără, fără îndoială, calificarea reprezentativei statului Peru, în dauna celei ce era numită „favorita nr. 1" a grupei respective — Argentina.

Principalul merit în succesul echipei peruviene revine antrenorului acesteia, Waldir Pereira, cunoscut în lumea soccerului sub numele de Didi.

Cu cîțiva ani în urmă, fostul mare jucător brazilian (dublu campion mondial) a plecat în Peru, unde a antrenat pe Sporting Cristal din Lima cu care a și cucerit titlul de campioană națională. Venit, anul trecut, la cîrma **„națională" peruviene, Didi a reușit să alcătuiască un ansamblu foarte omogen și puternic cu toată penuria de „stele" de prima mărime.** Urmarea? Acea noapte de euforie cînd mii de „hinchas" (suporteri) au defilat strigînd **„Arriba Peru!"** pe străzile Limei **pentru a sărbători împlinirea marelui vis: prezența echipei în turneul final din Mexic.**

Meciul-cheie, care a asigurat calificarea selecționatei țări incașilor, a fost cel cu Argentina, la Buenos Aires, în care peruvienii au reușit să obțină un rezultat de egalitate. După părerea lui Didi, argentinienii au făcut marea greșeală de a socoti meciul cîștigat dinainte, fără să țină seama de faptul că fotbalul progresează peste tot și că numai cu renumele nu poți obține calificarea. Partida a fost de un nivel mediocru, cu multe greșeli tehnice și duritați. Dar preliminariile au și intrat în domeniul trecutului, așa încît atenția tuturor factorilor de răspundere din fotbalul peruvian, cu Didi în frunte, se îndreaptă spre adevărata încercare: C.M. din 1970.

„Echipa mea — spune Didi — are un obiectiv maximal și un obiectiv minimal. În cel mai bun caz, Peru va reuși să ocupe un loc în rîndul medaliaților, iar în cel mai nefericit caz, ne vom califica în sferturi de finală!" Este o afirmație îndrăzneață pe care Didi se va strădui s-o confirme.

Lotul cu care se va pleca la „asaltul" Mexicului este următorul: **Rubinos, Zegarra, Gonzales, Campos, Chumpitaz, La Torre, La Fuente, Challe, Perico Leon, Cruzado, Bylon, Mifflinf, Cubillas, Gallardo, Ramirez, Rusco, Sotil, Cazaretto și Del Castillo.**

Cea mai mare parte din selecționabili provin din cluburile Sporting Cristal-Lima, Universitario și Defensor. Protagoniștii necontestați ai echipei sînt **Perico Leon,** un jucător cu un excepțional spirit colectiv, foarte tehnic și rapid, **Sotil,** un „Kopa" peruvian **și Bylon,** supranumit „Garrincha", posesorul unui dribling fenomenal.

Fotbaliști de bună clasă internațională sînt **și Cubillas, Chumpitaz, La Torre, Ramirez, Challe și Cazaretto.**

Problema principală urmărită de Didi este **formarea unui ansamblu omogen, CU UN PRONUNȚAT JOC COLECTIV, care să execute la unison aceeași partitură.**

În general, în Peru, jucătorii sînt atît de îndrăgostiți de minge, încît se despart cu mare greutate de ea, ceea ce face ca jocul colectiv să aibă mult de suferit. Este foarte adevărat că peruvienii posedă o tehnică de finețea unui filigran dar **Didi va trebui să le insufle un mai mare respect față de jocul în slujba echipei.**

O altă problemă o constituie condiția fizică, un capitol la care peruvienii sînt încă deficitari. Rezolvarea cu succes a acestor sarcini ar face din Peru un adversar redutabil pentru oricare din pretendentele la titlul mondial.

În încheiere, cîteva cuvinte despre planul de pregătire preconizat de Didi.

Lotul va fi chemat în cantonament pe ziua de 8 ianuarie mai întîi în orașul Ica, iar apoi, la Arequina. Din 15 în 15 zile, fotbaliștii vor primi permisiunea să-și vadă familiile. În perioada martie-aprilie este prevăzut un turneu în Europa, cu scopul de a acomoda reprezentativa cu jocul echipelor europene.

Peru vrea să se prezinte cît mai bine la „Mundial". Iată de ce Didi, supranumit „El hombre quieto" („omul liniștit"), este acum, mai degrabă... neliniștit sau, în orice caz, extrem de ocupat.

GRUPA A X-A:

Bolivia — Argentina	**3—1**
Peru — Argentina	**1—0**
Bolivia — Peru	**2—1**
Peru — Bolivia	**3—0**
Argentina — Bolivia	**1—0**
Argentina — Peru	**2—2**

CLASAMENT

1. Peru	4	2	1	1	7—3	5
2. Bolivia	4	2	0	2	5—6	4
3. Argentina	4	1	1	3	4—6	3

ANUNȚ

Consiliul municipal pentru educație fizică și sport București anunță că prin comisia de aviație sportivă organizează cursurile de formare a sportivilor la parașutism, zbor fără motor și cu motor.

Inscrierile și alte informații se primesc în strada Biserica Amzei nr. 6 — telefon 16.77.13 — pînă la data de 15.I.1970.

Totodată sînt convocați sportivi antrenamentiști și de performanță vineri 9 ianuarie 1970, orele 18.00, la sediul Consiliului municipal pentru educație fizică și sport București.

BRAȘOV 1970
Festivalul internațional de muzică ușoară „Cerbul de aur" se va desfășura în martie 1970 la Brașov.
...dar îl veți putea urmări și la dv. acasă, cumpărînd din timp un televizor MIRAJ.
TELEVIZORUL
miraj
Înaltă fidelitate
Claritate maximă
Sunet perfect
Ecran mare — 59 cm.
Prețul este de 4 335 lei.
Se poate cumpăra și cu plata în 12—18 rate lunare cu un aconto de la 650—867 lei.

INDISCREȚII

Răspuns unui australian. De luni de zile, semnatarul acestei rubrici are onoarea de a fi citit de un cetățean tocmai din țara cangurilor, pe nume G. M. TREVERS. Dumnealui se dovedește un mare iubitor al fotbalului românesc. Ceea ce ne bucură. Cum divergența de păreri este prima natură a „microbiștilor" de fotbal, nu ni s-a părut ieșit din comun faptul că, în replică la materialul nostru „selecție timpurie", în care pledam pentru fotbaliști-atleți, domnul Trevers ne „atacă" cu cîteva exemple de... micro-fotbaliști valoroși (Cliff Jones — 1,69 m, Terry Dyson — 1,59 m, ambii foști atacanți la Tottenham Hotspurs). Ne permitem să-i amintim d-lui Trevers că valorile cu adevărat reprezentative pentru fotbalul englez se numesc Jackie Charlton, Labone, Bobby Charlton, Hunt, Hurst, Peters, Banks, Hunter, Newton etc. despre care nimeni n-ar putea spune că sînt lipsiți de o impunătoare condiție atletică.

● ROBERT COSMOC, *fostul și noul antrenor al Farului, ne spunea deunăzi că-și va inaugura noul contract cu o serie de măsuri radicale. Prima: lăsarea „la vatră" a cîtorva „bătrîni".*

Se pare, însă, că la Farul sînt necesare reforme mai adînci și mai multe. De mulți ani n-am mai văzut nava fotbalistică a constănțenilor luînd atîta apă la bord ca în toamna trecută.

● *Și încă una tot constănțeană. Auzim pe diverse căi — scrisori, telefoane etc. — despre un șir neîntrerupt de isprăvi (din afara fotbalului, de profil „cetățenesc") ale talentatului jucător MIRCEA SASU. Nu este treaba noastră să ne amestecăm în viața particulară a fotbaliștilor, dar uneori se întîmplă să se amestece, cu multă... indiscreție, ba mi-*

liția, ba procuratura. I-am amintit lui Sasu cele cîteva triste exemple ale unor fotbaliști cel puțin la fel de valoroși ca și el și care vor face tușă (și nu numai fotbalistică...) datorită nerespectării normelor de viață în afara stadioanelor. Mai gîndește-te la viață Sasule!

Gîndește-te bine! Azi. Mîine poate fi prea tîrziu.

● *O veste bună pentru „imperiul giuleștean". RĂDUCANU, simpaticul portar al Rapidului și al națională, este de trei săptămîni tatăl unui superb băiețaș, pe nume Cătălin. Unii spun că-i seamănă lui, alții că-i seamănă mamei. Oricum, după lungimea neobișnuită la numai 21 de zile a moștenitorului, nu există nici o îndoială că măcar în privința gabaritului fiul aduce cu părintele.*

● *GIGI TĂTARU, un pur produs stelist în care mulți văd o viitoare stea a fotbalului românesc, ne spunea zilele trecute despre una din marile suferințe ale echipei sale. Extremele.*

„Avem, dar parcă nu avem extreme. Cînd nea Plu *(n. a. — Crăiniceanu)* este accidentat *(n. a. — Și este din păcate adeseori)*, Voinea și cu mine, vîrfurile centrale, trebuie să facem tot. Să acroșăm, să ne luăm mingea, să străbatem cu ea cîte o jumătate de teren, să pasăm, să ne centrăm... tot nouă și să marcăm și goluri. Vă rog să recunoașteți că e mult și e greu. Dumitrache beneficiază de serviciul excelent al unor extreme de recunoscută valoare, ca Pîrcălab sau Lucescu, care-i pun mingea pe... nas. Cum să nu marcheze o grămadă de goluri!"

Perfect de acord cu Gigi Tătaru. Extremele de la Steaua (cu excepția fragilului Crăiniceanu) sînt un fel de elemente decorative pe care echipa le poartă pe teren așa cum poartă unii monoclu cu lănțișor sau floare la butonieră. Chestie de gust...

● *Dan, după apariția materialului despre Pîrcălab intitulat* „Nu sînt o stea apusă!"

— Care-i adevărul, domnule? E de bine, sau de rău cu prietenul meu Ion?

— Întreabă-l pe el, Dane. Noi toți — și publicul fotbalului, și gazetarii — vrem să fie de bine. Ultimul răspuns, însă îl dă tot el. Cu fapta.

Marius POPESCU